

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

DUMINICA A CINCEA DUPĂ RUSALII

Astăzi : Sfântul Prooroc ILIE TESVITEANUL

EVANGHELIA ZILEI

Matei 8, 28-34

28. Și trecând El dincolo, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați, care ieșeau din morminte, foarte cumpliți, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea.
29. Și iată, au început să strige și să zică: Ce ai Tu cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu ? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești ?
30. Departe de ei era o turmă mare de porci, păscând.
31. Iar demonii Îl rugau, zicând: Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma de porci.
32. Și El le-a zis: Duceți-vă. Iară ei, ieșind, s-au dus în turma de porci. Si iată, toată turma s-a aruncat de pe țarm în mare și a pierit în apă.
33. Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus toate cele întâmplăte cu demonizații.
34. Și iată toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să treacă din hotarele lor.

Tâlcuire a Sfântului Ioan Gură de Aur

«Cuvintele demonilor sunt îndestulătoare să arate dușmănia și nerușinarea lor: "Ai venit, spun ei, ca mai înainte de vreme să ne muncești ? – Nu puteau spune că nu au păcătuit, săvârșiseră multe fărădelegi, stricaseră și chinuiseră făptura lui Dumnezeu în toate chipurile cu putință.

- Dar pentru ce le plăcea să locuiască în morminte ?
 - Pentru că demonii voiau să sădească în sufletele oamenilor o învățătură rea, că sufletele celor morți se fac demoni. Acestea însă sunt basme băbești și sperietori pentru copii. Nu este cu putință ca sufletul, odată despărțit de trup, să mai rătăcească pe pământ. Că spune Scriptura: "Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu" (Înț.Sol. 3,1). Iar dacă sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, atunci și sufletele copiilor; că nici sufletele lor nu sunt rele. Sufletele păcătoșilor, după moarte, îndată sunt duse de aici; și se vede asta din pilda bogatului nemilostiv și a lui Lazăr (Lc. 16,19-31); iar în altă parte Hristos spune: "Astăzi vor cere sufletul tău de la tine" (Lc. 12,20). Nu este cu putință ca sufletul, odată ieșit din trup, să mai rătăcească pe pământ. Și pe bună dreptate Ștefan zice: "Primește duhul meu" (Fapte 7,59), iar Pavel: "Este cu mult mai bine să mă desfac și să fiu cu Hristos" (Filip.1,23).

Din acestea se vede deci că, după plecarea de pe pământ, sufletele sunt duse într-un loc de unde nu mai au putere să se reîntoarcă pe pământ, ci așteaptă ziua cea înfricoșătoare a judecății.»

Omilii la Matei

"Cel ce a fost înger în trup, temei proorocilor, al doilea mergător înainte al venirii lui Hristos, Ilie mă-ritul, care a trimis de sus lui Elisei har, bolile izgonește și pe cei leproși curățește; pentru aceasta și celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăște tămăduiri."

Troparul Sfântului Prooroc Ilie
 "Proorocule și înainte văzătorule al lucrurilor celor mari ale Dumnezeului nostru, Ilie cel cu nume mare, care cu cuvântul tău ai oprit norii cei curgători de apă, roagă pentru noi pe singurul Iubitor de oameni."

Condacul Sf. Prooroc Ilie

Despre Sfântul Prooroc Ilie ne relatează Vechiul Testament în Cartea a treia a Regilor, capitolele 17,18 și 19

SFÂNTUL PROOROC ILIE

Acesta era feciorul lui Sovac, preotul Legii vechi, locuind în cetatea Tesve, din Galaad, de dincolo de Iordan, de unde și numele Proorocului: *Ilie Tesviteanul*; și a trăit cu peste opt sute de ani înainte de întruparea Mântuitorului, pe vremea lui Ahab, regele evreilor.

Acest rege își luase de soție o prințesă feniciană, Isabela din Sidon, femeie de alt neam și închinătoarea lui Baal, zeul fenicienilor. Și ea îndemna pe rege să părăsească vechea credință a iudeilor, în Dumnezeu cel adevărat, și să se închine lui Baal, nu numai el, ci să silească tot poporul să-l urmeze, întorcându-se la păgânism. Deci, regele prețuind mai mult deșarta frumusețe a femeii, decât mântuirea sufletului său, a părăsit credința cea bună, și îmbrățișând el însuși legea idolească, a dat poruncă spre aducerea întregului poporului credincios la închinarea idolilor, prigonind pe apărătorii dreptei credințe, ridicând capiști idolești, pretutindeni pe pământul lui Israel, și ținând în mare cinste pe preoții lui Baal.

Chemat de Dumnezeu, Ilie Proorocul a venit atunci la curtea regelui și l-a muștră pentru rățăcirea lui. Dar văzând că nu poate aduce pe rege la calea credinței strămoșești, i-a vestit că se va abate asupra țării o foamete mare, care va ține trei ani și jumătate, ca pedeapsă pentru lepădarea lui de credință.

După trei ani și jumătate, Proorocul s-a întors la curtea lui Ahab. Iar cu jertfa adusă pe muntele Carmel, când jertfa sa a fost mistuită cu foc din cer, Ilie a dovedit că străvechea credință, pe care o apăra el, era credința cea adevărată. Poporul însuși, văzând minunata dovadă a Proorocului, a strigat: „Dumnezeul lui Ilie este Dumnezeu cel adevărat!”, ucigând pe slujitorii cei mincinoși ai lui Baal, ca să nu mai înșele pe nimeni. Și foametea a încetat, printr-o ploaie binecuvântată, la rugăciunea Proorocului.

Marele Prooroc Ilie a săvârșit multe alte fapte minunate: a înviat pe fiul văduvei din Sarepta Sidonului, a văzut pe Dumnezeu la muntele Horeb „în vânt subțire”, pe cât este cu puțință omului a-l vedea, a despărțit Iordanul, lovindu-l cu al său cojoc, trecând ca pe uscat. Murind Proorocul Ilie a fost ridicat la ceruri într-un vârtej de flăcări și într-un car de foc

Sfânta Evanghelie ne arată că Sfântul Ilie a stat înaintea lui Hristos la Schimbarea Lui la Față, pe Tabor, iar Tradiția Bisericii ne spune că Sfântul Ilie va veni iarăși pe pământ, la sfârșitul veacurilor, ca Înainte-mergător, la cea de-a doua venire a lui Hristos, într-o slavă.

Dicționar :

PROOROC (profet) – Ales a lui Dumnezeu, înzestrat cu darul de a desluși cele necunoscute sau neînțelese și de a prevedea (a prooroci, a profeți) viitorul. Proorocul este mijlocitorul între Dumnezeu și om; el este inspirat de Dumnezeu și vorbește în numele Acestuia.

Din Vechiul Testament, se cunosc marii prooroci care și-au lăsat profețiile scrise: Moise, David, Isaia, Ieremia, Iezechiel, Daniel și alți doisprezece. Au fost și prooroci precum Ilie, care nu și-au scris profețiile, dar a căror amintire s-a păstrat grație faptelor lor deosebite.

Întâiul prooroc din Noul Testament este Sf. Ioan Botezătorul, care a vestit venirea lui Iisus Hristos. Iisus Însuși, ca Dumnezeu întrupat s-a manifestat și ca prooroc: „Și intrând El în Ierusalim, toată cetatea s-a cutremurat, zicând: Cine este Acesta ? Iar mulțimile răspundeau: Acesta este Iisus, proorocul din Nazaretul Galileii”(Matei, 21, 10-11)

În textele sfinte se vorbește și de „prooroci mincinoși” care dezbină pe credincioși și primejdiesc unitatea credinței: „Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.” (Matei, 7, 15)

TRADIȚIE ȘI CREDINȚĂ ADEVĂRATĂ

În această săptămână vom întâlni două “sărbători” pe care mulți dintre creștinii le “țin” prin nelucrare: la 21 iulie, “**Ilie Pălie**” (*nici nu avem în calendar vreun sfânt numit astfel*) și la 22 iulie, “**Foca**” (*acesta însă este înscris în calendar în 23 iulie*).

-Precum știm, însă, zilele în care nu se lucrează, sunt însemnate în calendar cu cruce roșie. În astfel de zile nu se lucrează pentru a participa la Sfânta Liturghie, pentru a ne putea îndeletnici cu rugăciunea și pentru a ne ocupa mai mult de cele sufletești ale noastre și de ajutorarea semenilor.

-Așadar, a serba aceste zile nu este o greșală, dacă motivul este o cinstire mai deosebită pentru sfinții zilei, știind că fiecare zi din calendarul creștin ortodox este o sărbătoare închinată unui sfânt.

-Dacă însă pentru prevenirea unor accidente de muncă, sau a incendiilor serbăm *Ilie Pălie* și *Foca*, ne aflăm pe o cale greșită a credinței, care, de multe ori, poate provoca tocmai evenimentul nedorit în viața noastră sau a semenilor noștri.

-Mai mult, Sfinții nu ne fac rău, ci ei lucrează numai binele pentru noi. Ei nu sunt răzbunători, orgolioși, supărăcioși sau ambițioși, așa cum greșit ni-i imaginăm uneori.

-Pe sfinți nu-i bucură lenea și nelucrarea noastră într-o “cinstire” lor, ci rugăciunea noastră și strădania de a-i imita, de a lucra cele duhovnicești.

Mulțumirea și cererea în rugăciune

În privința acestor două probleme: a cere ce trebuie și a mulțumi, putem spune că ambele se referă la conținutul rugăciunii.

Iată un exemplu din *Vechiul Testament* care se referă la aceste două probleme și anume momentul în care Solomon, fiul lui David, din semeția căruia avea să se nască Mântuitorul, a terminat de zidit templul din Ierusalim. Când Solomon a terminat de zidit templul din Ierusalim, singurul lucru pe care l-a făcut, a fost să mulțumească lui Dumnezeu. Respectând obiceiul evreilor, care se rugau și aduceau jertfă lui Dumnezeu pe înălțimi, Solomon pentru ultima oară s-a dus pe înălțimi să aducă lui Dumnezeu rugăciune de mulțumire pentru că l-a ajutat să termine acea lucrare care s-a dovedit a fi foarte importantă (în acest templu, de atunci înainte, s-au săvârșit rugăciuni de cerere și de mulțumire adresate lui Dumnezeu).

Rugându-se, noaptea i s-a arătat în vis Dumnezeu și i-a zis: *“Fiindcă ai venit să-mi mulțumești pentru harul pe care ți l-am dat, de ai terminat această lucrare, iată îți fac și Eu o favoare. Cere-mi ce vrei să-ți dau și aceea îți voi da”*. Favoreea pe care Dumnezeu vrea să o îndeplinească lui Solomon arată pe de o parte bunăvoința Sa pentru că a venit să mulțumească, dar pe de altă parte, poate fi considerată o încercare pentru Solomon.

“Cere-mi ce vrei să-ți dau și aceea îți voi da” (III Regi 3,5). Observă mitropolitul Antonie al Ardealului: *“Este o întrebare interesantă, dar destul de grea. Avem exemple în Sfânta Evanghelie când Mântuitorul a pus o astfel de întrebare, însă de fiecare dată răspunsul era prompt. De exemplu când orbului i s-a pus o astfel de întrebare, acesta a răspuns: “Doamne, să văd!”*, la fel de prompt și leproșii care au cerut: *“Să ne curățim de lepră!”* Însă această întrebare atrage după ea o altă întrebare care ne-ar pune în încercătură: ce i-ați cere lui Dumnezeu dacă El v-ar spune: *“Cereți-mi ceva și orice îmi veți cere vă voi da!”*. La această întrebare mulți dintre noi, cred că ar cere lucruri neesențiale, sau poate cei aflați în suferință ar cere să scape de acea suferință.

În mitologia greacă există o povestire despre un rege, Midas al Frigiei, căruia un zeu (Silenus) i-a dat un privilegiu spunându-i: *“Cere-mi ce vrei și-ți voi da”*. A stat mult să se gândească, vroind să-i ceară zeului lucrul cel mai de preț. După ce a chibzuit mult i-a zis: *“Zeule, fă ca tot ceea ce voi atinge să se prefacă în aur”*. Voia, deci, să se îmbogățească, crezând că dacă

va fi bogat va putea obține toate celelalte. Iar zeul i-a spus: *“Fie după voia ta”*. Și ce s-a întâmplat? Era să moară de foame! Și dacă zeul nu s-ar fi îndurat de el, regele ar fi murit fiindcă totul se prefăcea în aur, inclusiv mâncarea!

Cu toate că povestirea aparține unui timp mitologic, mulți dintre noi am fi tentați să cerem același lucru.

Avem și în Sfânta Evanghelie exemple care ne dovedesc într-adevăr că a cere nu este întotdeauna ușor. Să ne amintim de fiii lui Zevedeu, care au spus: *“Doamne vrem să-ți cerem ceva...Să fim unul de-a dreapta și altul de-a stânga Ta, întru Împărăția Ta.”* Iar Iisus le-a răspuns: *“Nu știți ce cereți!”* Deci, fiii lui Zevedeu n-au știut ce să ceară! Dar ce a ales Solomon? După ce Dumnezeu i-a pus întrebarea: *“Cere ce vrei să-ți dau!”*, Solomon i-a răspuns: *“Tu ai făcut cu robul Tău David, tatăl meu, mare milă. Și pentru că el s-a purtat cu vrednicie cu dreptate și cu inimă curată înaintea Ta, nu ți-ai luat această milă mare de la el...Și acum Tu, Doamne Dumnezeul meu, ai pus pe robul Tău rege...Însă eu sunt tânăr și nu știu să conduc.”* Iată niște cuvinte ce dau dovadă de smerenie: *“eu sunt tânăr”,* și *“nu știu să conduc”* și de aceea îi cere lui Dumnezeu un lucru cu adevărat de preț: *“Dăruiește-i robului Tău minte pricepută, ca să asculte și să judece pe poporul Tău și să deosebească ce este bine și ce este rău”*. Deci, el cere înțelepciune și iată și răspunsul lui Dumnezeu: *“Fiindcă nu ai cerut viață lungă, fiindcă nu ai cerut bogăție, fiindcă nu ai cerut sufletele dușmanilor tăi, ci ai cerut înțelepciune, ca să știi să judeci, iată Eu voi face după cuvântul tău...Îți voi da și ceea ce tu n-ai cerut: bogăție și slavă, așa încât nici unul dintre regi nu va fi asemenea ție..”*

Din întâmplarea cu Solomon cel puțin două lucruri avem de învățat. În primul rând că după ce am cerut lui Dumnezeu un anumit lucru și El ne-a ajutat, să nu uităm să-i mulțumim. Este ca și cum ai face un bine aproapelui, iar acesta ar uita să-ți mulțumească. Deci, după orice realizare este important să-i mulțumim lui Dumnezeu, arătându-I recunoștința că nu ne-a uitat când am avut o suferință sau o greutate.

Iar în al doilea rând să învățăm ce să cerem lui Dumnezeu. Adesea, înconjurați de o lume efemeră îi cerem lui Dumnezeu lucruri mărunte, lipsite de importanță. De aceea înainte să cerem ceva lui Dumnezeu, este bine să gândim de două ori, ca să fim siguri că cerința noastră nu va avea același răspuns pe care l-au primit fiii lui Zevedeu (*“Nu știți ce cereți”*). Trebuie să recunoaștem că adesea venim la biserică doar să cerem și nu venim pentru a mulțumi lui Dumnezeu pentru binele făcut. Deseori se întâmplă să uităm să mulțumim, însă nu uităm niciodată să cerem.

Cronică parohială

De mai bine de o săptămână în cadrul programului de lecturi din povești pentru copiii săraci s-a inclus și prezentarea unor filme diapozitiv, cu discuții ce au în vedere îmbunătățirea acestor copii atât în plan moral-religios, cât și în plan civic, al comportamentului în societate.

Apelăm pe această cale la creștinii care posedă filme diapozitiv cu povești, sau un aparat corespunzător pentru astfel de imagini, să ni le acorde sub formă de împrumut.

Ne-ar bucura implicarea unor tineri cu suflet pentru a înfrumuseța vacanța copiilor săraci.

Astăzi 20 iulie la ora 18.00, în parcul parohiei, ansamblul folcloric "HORA" de la Palatul Copiilor din Iași va susține un recital de muzică clasică, dar vor fi interpretate și piese de muzică populară

solistică și instrumentală.
Intrarea este gratuită, dar orice contribuție este binevenită !

Compus din 20 de copii foarte talentați – 4 soliști și 16 orchestranți, conduși cu măiestrie de profesorul Cătălin Pop - Ansamblul folcloric "HORA" a obținut locul întâi la mai multe festivaluri internaționale de folclor: la Deva, la Tulcea, la Vorona, dar și la festivalul "Cătălina" de la Iași. În cei aproape trei ani de când s-a lansat în această nouă formație, ansamblul folcloric "HORA" și-a câștigat o meritorie popularitate, susținând recitaluri, atât în țară, la Televiziunea Română sau Radio "Trinitas", dar și la instituții de mare prestigiu din străinătate, precum Parlamentul European de la Bruxelles.

Acest concert constituie o dedicație pentru copiii care nu-și pot permite cumpărarea unui bilet la spectacol, dar și o invitație pentru tinerii din parohia noastră pentru a descoperi și îndrăgi muzica clasică, dar și muzica populară românească din zona Moldovei.